

Barbara's Bodem.

(Een waar gebeurd verhaal)

Medio 1978 was de 42 Afdva (Afdeling Veldartillerie) te Assen o.l.v. overste de Zeeuw op schietoefening op het ASK (Artillerie Schietkamp) te Oldenbroek.

Op de laatste dag van deze oefening hadden wij nachtschieten. Rond 23.30 was de oefening afgelopen en waren alle officieren terug in de slaaplocatie (gebouw 240). Wij waren met ongeveer 10 officieren aanwezig. Aangezien wij het einde van deze oefening wilde vieren werd er op zoek gegaan naar bier. De officiersmess was al gesloten waardoor wij ons genoodzaakt voelden mensen in het slaapgebouw van de SROA (School Reserve Officieren Artillerie) wakker te maken en op zoek te gaan naar de sleutel van de SROA bar. Na verloop van tijd werd de juiste persoon gevonden en konden 3 kratjes bier worden opgehaald uit de SROA bar.

In die tijd lagen er nog een aantal vijvers voor gebouw 240. Rond een uur op 4 sprak overste de Zeeuw de onvergetelijke woorden uit; "we gaan naar Barbara's bodem". Op de vraag wat Barbara's bodem was vertelde hij dat het hier ging om een waterput van rond de 65 meter diep en dat de bodem van de put Barbara's bodem werd genoemd.

Niemand geloofde dat Barbara's bodem bestond. Een aantal van ons, waaronder ondergetekende, hadden net een half jaar geleden de opleiding op het ASK afgerond en ook wij hadden nog nooit van deze put gehoord. Laat staan dat wij deze put hadden gezien.

Overste de Zeeuw gaf aan dat wij hem moesten volgen. Iedereen was ervan overtuigd dat wij in één van de vijvers voor het gebouw zouden belanden en dat hij met dit Barbara's bodem bedoelde. Inderdaad zijn alle officieren waaronder overste de Zeeuw de vijver ingegooid.

Wij dachten dat het hiermee klaar was maar overste de Zeeuw bleef maar beweren dat er vlak bij onze locatie zich een waterput moest bevinden.

Na enig zoeken werd deze gevonden. De put was afgedekt met een stalen plaat. Deze werd al snel verwijderd en overste de Zeeuw was de eerste die de put instapte, naar beneden klom en verdween in het donker van de put. Hij werd gevolgd door een 3-tal andere officieren. Net toen een collega en ik de rand over wilde stappen werden wij tegengehouden door een wachtmeester en korporaal van de wacht. Er ontspoon zich een discussie of wij wel of niet ons plan konden doorzetten. Wij trokken ons niet veel aan deze wacht. De wacht had de OKP (Officier van Kazerne Piket) wakker laten bellen en al snel verscheen deze ook bij de put. De OKP hield ons tegen en vroeg ons wat wij aan het doen waren. We gaven aan dat wij onderweg waren naar Barbara's bodem. Inmiddels had hij wat stemmen uit de put horen komen en hij vroeg ons wie er inzaten. Wij gaven aan dat overste de Zeeuw, commandant 42 Afdva te Assen onderin de put zat.

De OKP wilde dat iedereen direct naar boven zou komen. Ik boog mij over de put en riep; "overste, iedereen moet nu direct naar boven komen". Er kwam antwoord van de overste van diep beneden; "van wie?". Ik antwoorde; "van de OKP!". Even was het stil, toen antwoorde overste de Zeeuw; "gelul!". Pas een half uur later verscheen de eerste van de groep weer met zijn hoofd boven de rand van de put. Nog weer ruim een kwartier later, was iedereen weer veilig teruggekeerd van Barbara's bodem. De OKP was inmiddels al lang weer afgedropen met de mededeling dat hij dit voorval in het wachtrapport zou opnemen. Iedereen lag om half 6 in bed. Om 7 uur zou er appèl zijn. Alle officieren waren op tijd aanwezig om dit appèl af te nemen en aangezien wij geen droge kleren hadden stond iedereen van ons, in nat uniform voor de manschappen.

Na dit appèl gaf overste de Zeeuw aan één van de officieren de opdracht om een kopie van het wachtrapport te bemachtigen aangezien dit voorval moest worden opgenomen in de analen van de 42 Afdva. Of er daadwerkelijk een kopie van dit wachtrapport is verkregen is bij mij niet bekend.

Het leverde in mijn ogen in ieder geval een prachtig verhaal op.

Han de Weerd
(Voormalig voorwaartse waarnemer 42 Afdva)
(17 januari 2016)